

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سروش

۰۷ اکتوبر ۲۰۲۰

نغمه صلح امپریالیسم پس از نزده سال اشغالگری، تاراجگری و کشتار

تمام اسناد و شواهد از عملکرد امپریالیسم امریکا و شرکای تجاوز و جنایاتش در کشور اشغال شده ما گواهی بر آن دارند که تمام ادعا های نزده سال قبل اشغالگران از قبیل واژگونی نظام دره و سنگسار طالبان، آوردن دموکراسی، حقوق بشر، حقوق زنان و مبارزه علیه تروریسم القاعده، شعار های اغواگری بیش نبوده است. این شعار ها برای اغوای مردمان افغانستان و جهان کاملاً حساب شده و آگاهانه به منظور کتمان اهداف سیطره جویانه و غارتگرانه استعماری امپریالیسم در کشور ما و منطقه انتخاب شده بود. اما از همان ابتدای لشکرکشی قشون استعماری، حنای شعار های فریبنده آن رنگ باخته و بطلان و کذائی بودن آن در عملکرد روزمره اشغالگران و دولت مزدور ساخته آنان و در تبنای امریکای اشغالگر با مخلوق طالبانی اش آشکار گردیده است.

با این بهانه های واهی، امپریالیست های متجاوز امریکا – ناتو با تکیه به ارتجاع ذخیره اخوانی – ملیشیائی به عنوان پیاده نظام تجاوز نظامی شان از هوا، سرزمین ما را در هفتم اکتوبر ۲۰۰۱ اشغال و در تبنای با خود فروخته ترین و افراطی ترین دار و دسته های مزدور و مرتجع پرورش یافته در دامن استعمار و ارتجاع منطقه، اشغال کرده و در ادامه پس از نصب دولتی به تمام معنی پوشالی، مزدور و خیانت پیشه در ارگ غلامان کابل، در عین تاراج ثروت های طبیعی کشور و کشتار هم میهنان آزاده و بی گناه ما، مردم ستمدیده ما را با مصائب بی شماری مواجه ساختند. آری، همین سارق مسلح جهانی (امپریالیسم جنایتگستر امریکا) است که با شرکای جرمش کشور ما را در زیر پاشنه سربازان اشغالگرش با خاک یکسان کرده، با بی رحمی تمام به قتل و غارت و جنایات سهمگین پرداخته و خلق پا برهنه افغانستان و منطقه را اعم از زن، مرد، پیر و جوان و طفل با تیغ طالب، مجاهد، داعش، القاعده و نظامیان مزدور سر زده است.

طی این مدت زمان طولانی اشغالگری، امپریالیسم و مزدوران دولتی و غیردولتی اش با تداوم و تشدید نوبتی جنگ های اشغالگرانه و نیابتی، با سلب امنیت و آرامش مردم، تحمیل گرسنگی، فقر و مصیبت، بیماری های مزمن، قلاچاق و صدور مواد مخدر، بم و راکت، اختطاف، انتحار، انفجار، مکتب سوزی و مصیبت های بی شماری را همراه با تبعیض نژادی، مذهبی، قومی، سمتی و زبانی، خلق کرده و دامن زده است. امروز دیگر برای هیچ کس پوشیده نمانده است که همین امپریالیسم با بودا صفتی و شعار های دروغین دیروزی اش، منشاء و ریشه اصلی و اساسی تمام مصائب،

مشکلات عدیده و فساد ذاتی ایست که در کشور مستعمره ما در وجود نظام ساخته آنان و در سرپای جامعه ریشه دوانیده و در سائر کشور های تحت سیطره اش شیوع یافته است.

در عین حال همین امپریالیست و شرکای تجاوز و جنایاتش در سطح منطقه، جنگ های تجاوزکارانه را در اشکال نیابتی و درگیری مستقیم برای چپاول منابع طبیعی کشور ها، نفت خاورمیانه، رقابت بر سر تصرف منابع و بازار، مسابقه تسلیحاتی، صدور تسلیحات و ... ادامه داده و بدین وسیله جنگ، تحریم، گرسنگی، فقر، مرض، مرگ، ویرانی، جهالت، خرافات، غارت و آلوده سازی طبیعت را بر زحمتکشان بی گناه و بی دفاع منطقه تحمیل کرده اند.

امپریالیسم امریکا و ناتو این جنایتکاران ضد بشری به تعقیب تجاوز به افغانستان، تهاجمات نظامی دیگری را تدارک دیده و اجرائی کردند، عراق را اشغال کردند و به دست القاعده و سپس داعش سپردند، به لیبیا حمله کرده و پارچه پارچه و ویرانش کرده و به دست سلاخان اسلامیت سپردند، سوریه را به زیر چکمه های سپاه غارتگر و به میدان توحش داعش مبدل کردند، داعش را ایجاد و جنایت قرن را در آنجا توسط داعش رقم زدند و بزرگ ترین افتضاح را به جان خریدند، به لبنان، سودان، سومالی، مالی و ... تاخنتند. در یمن فاجعه بزرگ انسانی را خلق کردند. با حضور نظامی شان، یکی پی دیگری کشور ها را اشغال و بر سر چشمه های نفت که به آن دل باخته بودند، به قیمت جان میلیون ها انسان بی گناه و بی دفاع، رسیده و به احداث یا تحکیم پایگاه ها و حضور نظامی - اصلاحاتی در افغانستان، عراق، سوریه، لیبیا، لبنان و ... پرداختند. همین امپریالیست های جنگ افروز و توسعه طلب امریکا همراه با متحدانش در منطقه، همزمان با تحریم کشور ها و خلق ها، با تشدید جنگ تجاری با غول چینی، به تشدید تحرکات نظامی و تمرکز نیرو در شرق دور و اقیانوسیه دست زده و منطقه را به طرف بی ثباتی فزاینده و در معرض خطر بروز برخورد های نظامی کشانده است. این همه ناشی از حرص جهانگشائی و سرکرده گرائی امپریالیسم جهانخواار امریکا است و در چارچوب رقابت امپریالیستی میان قدرت های بزرگ جهانی مفهوم می یابد.

از آنجائی که چهل سال پیهم کشور آبائی ما مورد تجاوز و غارت و نسل کشی توسط امپریالیست های شرق و غرب و مزدوران بومی خودفروخته آن ها قرار گرفته است، متجاوزان با همکاران شیباد، اراذل، اوباش و مزدوران مرتجع داخلی شان در حاکمیت های جلا، فاسد، دزد و مافیائی، با درندگی تمام بر خلق اسیر و ستمدیده ما تاخته، ملک و ملت را منهدم و دارائی های عامه را تاراج و میلیون ها انسان را قتل عام، معلول و معیوب، بی خانمان و آواره ساخته اند. با این پیشینه توحش و جنایت این نیرو های متجاوز و آدمکشان بومی شان در حافظه مردم ما، امروز مردم ستمکش افغانستان به شمول زنان و مردان در اوج بیم و وحشت در هراس از بازگشت توحش مجدد طالب، مجاهد، داعش، خلق و پرچم، و ستمگستران دلال نظام پوشالی جبار و اربابان قاتل و جنایتکار شان، به سر می برند. با تجاوزات پیهم بیرونی در مقاطع مختلف و به اثر جنگ های قدرت و تجاوزکارانه در کشور طی چهل سال اخیر و به ویژه طی نوزده سال اخیر، ارزش های اجتماعی و فرهنگی ما برباد رفته است.

هجوم همه جانبه امپریالیسم طی دو دهه کشور ما را به میدان ظهور تروریسم دولتی و غیردولتی و جاهلیت نوین مبدل کرده و خانه و کاشانه ما را توسط باند های مسلح آدمکش مزدور به حمام خون، کشور را به ویرانه و سرزمین سوخته مبدل کرده است. ناگفته نماند که صدمات جبران ناپذیر ناشی از تجاوز و عملکرد امپریالیست های اشغالگر و دار و دسته مزدور دولتی و غیردولتی به شمول قتل و غارت، نابودی تمام زیرساخت های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی میهن پایمال شده ما در ادامه ویرانگری و کشتار قبل از آن، طی نزدیک به بیست سال خیلی عمیق و گسترده است و کشور را در همه عرصه های زیربنائی و روبنائی به ورطه تباهی کشانده است.

اکنون بازیگران متجاوز بیرونی بر سرنوشت جمعی ما و دلفکان بی وجدان و بی آزرم بومی آنان که هست و بود ما را، حال و آتیه ما را، حق زندگی انسانی ما را در سرزمین آبائی ما از ما گرفته اند، با هزار رنگ و نیرنگ سی و پنج میلیون انسان ستمدیده ما را به بازی گرفته و هر روز در عین کشتار بی گناهان میهن ما و اغماض بدان، شهادانه بر طبل صلح می نوازند.

از آغاز مذاکره های مزدوران اجاره ای "بین الجلاذ" پیرامون سراب صلح در دوحه با حملات سنگین تروریستان مزدور طالبی و نظامیان رژیم از هم پاشیده پوشالی بر خلق ستمکش و ملت مظلوم ما در این روز ها، جان هزاران کودک، پیر و جوان و زن و مرد کشور ما را برای امتیازگیری های جناح های درگیر گرفته اند.

"خلق و پرچم"، مجاهد و طالب و دلالان تکنوکرات نظام فاسد پوشالی ساخت امریکا که با ماهیت و خصلت عمیقاً ارتجاعی و شوونیسم قومی - زبانی، توأم با وابستگی غلیظ مضاعفی که به سردمدار امپریالیست ها، صهیونیسم، ارتجاع عرب، پاکستان ایران و امپریالیست های روسی و چینی دارند، به کمک و تحت رهبری دول متذکره و مراکز استخباراتی و قوت های نظامی شان و به امر نهی بدون قید شرط اربابان شان، هر عمل شنیع و خیانت و جنایتی را برای برآوردن منافع آزمندانه حامیان بیرونی خود انجام داده و می دهند. هر یکی از باند های آدمکش و جلاذ فاسد بی شرف و بی عزت دولتی اعم از غنی، عبدالله، کرزی، تار هبران خودخوانده طالب خود را به مثابه بدیل در ارگ اداره غلامان پوشالی مطرح می کنند.

در واقع سردمداران قصر سفید و شرکای جرم ناتوئی و غیرناتوئی اش در افغانستان خوب می دانند که تضاد های جناحی درگیر میان دار و دسته خودفروخته ارتجاعی تشنه قدرت هر چه عمیق تر شود و جنگ شدت یابد و ملت تسلیم ناپذیر سرکوب و ناتوان گردد، در محور جنگ و صلح خود ساخته با تعویض غلامان وحوش، به اهداف ضد بشری شان نزدیک تر می شوند .

در میدان جنگ تحمیلی نه سران طالب کشته می شوند و نه هم غلامان ارگ نشین؛ این مردم افغانستان هستند که در میان دود و آتش قاطران جهادی، طالبی و مزدوران ارگ جان می دهند، کودکان و جوانان ما با دفتر کتاب در راه مکتب و دانشگاه تکه و پاره می شوند؛ زحمتکشان و دهقانان ما در سر مزرعه، جوانان بیکار ما به اجبار به خاطر یک لقمه بخور و نمیر در صفوف دشمن، مادران، پدران و خواهران ما در خانه و کاشانه شان مورد حمله و تجاوز قرار می گیرند. در بیست و هشت ولایت کشور ما جنگ خونریزی و آدمکشی، چپاول، وحشت، بربریت، تجاوز و جنایت همچنان ادامه دارد و هر روز با طبل مذاکرات صلح دوحه بیشتر از پیش آتش جنگ تشدید و مردم ما در خون شنا می کنند. با این همه جفا و جنایت، باز هم صدای فریاد این ملت اسیر و در خون تپیده را کسی شنوا نیست .

کشور ما اشغال و ویران؛ استقلال، حاکمیت ملی و تمامیت ارضی آن پایمال و نقض؛ زحمتکشان ما مورد ستم مضاعف و استثمار؛ بیش از هفت میلیون آواره؛ سی و پنج میلیون در معرض خطر و مرگ؛ نیم نفوس بی سر پناه و گرسنه؛ نیم جامعه (زنان) در معرض تجاوز، ستم و تبعیض؛ کودکان و نوجوانان محروم از آموزش و پرورش؛ جوانان ما بیکار و بی روزگار؛ آب، خاک و هوای کشور ما آلوده به مواد زهری و تخریب و...؛ این است ثمره هفتم اکتوبر، روز آغاز اشغال کشور در نهمین سالگرد این بزرگ ترین جنایت قرن بیست و یکم.

با این همه جنایت و قساوت رفته در حق کشور و مردم مظلوم افغانستان از جانب امپریالیست های اشغالگر و شرکای خودفروخته و خیانت پیشه بومی شان، هنوز هم این اهریمنان مصروف بازی های اهریمنانه و تبهکارانه در مورد مقدرات کشور، ملت و خلق افغانستان اند. امپریالیست های غدار امریکا - ناتو، به ویژه امریکا به منابع غنی و موقعیت

جغرافیائی کشور ما در دروازه جنوبی آسیای میانه برای تداوم رقابت و سیطره جوئی امپریالیستی در برابر رقباء چشم دوخته اند و حرص و آز شان تا هنوز سیراب نشده است.

طی چهار دهه گذشته مردم پابرهنه ما در بی سرنوشتی با ترس، وحشت و مرگ زندگی را در تحت سلطه خونبار استعمار - ارتجاع صبح و شام تجربه کرده اند. لذا برای هر هموطن ما سپاه و لشکر متجاوز و دهن دریدگان بومی شان به مثابه دشمنان غدار این ملک و ملت شناخته شده اند. این دو نیروی بیرونی و بومی یعنی اشغالگران و همدستان خیانت پیشه و غارتگر جلا د بومی شان نه طرف صلح مردم ما، بلکه آماج خشم و اعتراض و تیر کین جنگ آزادیبخش ملی و مهینی ما اند؛ زیرا پیش شرط ها، محتوا و حدود و ثغور صلح مورد نظر مردم افغانستان و شرایط صلح مورد نیاز استعمار - ارتجاع، متضاد هم اند و نافی یکدیگر.

پایان تجاوز و مداخلات عدیده و آشکار امپریالیستی - ارتجاعی، ختم این همه جنایت و قساوت و دفع این بازی های اهریمنانه بر سر سرنوشت جمعی باشندگان کشور ما، که کاریست کارستان، فقط در درازمدت به همت و نیروی خود مردم متحد، منسجم و آگاه افغانستان و پیشتازان انقلابی و آزادیخواه آن، ممکن است. سوای این، همه راه ها و بدایل دیگر به سازش، مماشات و تن دهی به امپریالیسم و بازی های شیدانه اش برای تعیین سرنوشت ما طبق دلخواه امپریالیسم و ارتجاع بومی و منطقه، منتهی می شود.

مرگ بر امپریالیسم و ارتجاع!

جنایت هفتم اکتوبر و پیامد های امروز و فردایش قویاً محکوم است!

بیداری و یکپارچگی مردم ما، یگانه وسیله نجات است!